

Krizové řízení Zlínského kraje je souhrnem:

- Legislativních,
- personálních,
- organizačních,
- finančních,
- technických a materiálních opatření.

Cílem je připravit Zlínský kraj jako celek na mimořádné události a krizové situace, které mohou území kraje postihnout.

Základem krizového řízení Zlínského kraje je legislativní zmocnění

- hejtmána kraje
- starostů obcí s rozšířenou působností,
- a starostů obcí

učinit jako veřejní činitelé zásadní rozhodnutí v rámci přípravy území a při řešení mimořádných událostí a krizových situací.

Hejtmán a starostové obcí jsou povinni přijmout opatření pro řešení krizových situací a k jejich zabezpečení jsou vybaveni pravomocemi ze zákona. Právnické, podnikající fyzické osoby a občané jsou ve smyslu platných zákonů povinni za konkrétních, vymezených podmínek plnit úkoly při přípravě nebo při řešení mimořádných událostí a krizových stavů, stanovené hejtmánem nebo starostou obce.

Hejtmán a starostové určených obcí si pro přípravu na krizové situace zřizují bezpečnostní radu jako svůj koordinační orgán a pro řešení krizových situací si jako svůj pracovní orgán zřizují krizový štáb.

Jako koordinační mezičlánek byla mezi úroveň kraj a obec včleněna obec s rozšířenou působností, jejíž dotčené orgány odpovídají za celé správní území obce s rozšířenou působností při plnění vybraných úkolů v přípravě na krizové situace a při řešení krizových situací.

Způsob zpracování krizového plánu kraje a obce s rozšířenou upravuje §16 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., ve znění nařízení vlády č. 431/2010 Sb.

Obce s rozšířenou působností ve Zlínském kraji:

- Bystřice pod Hostýnem
- Holešov
- Kroměříž
- Uherské Hradiště
- Uherský Brod
- Valašské Meziříčí
- Rožnov pod Radhoštěm
- **Vsetín**
- Luhačovice
- Otrokovice
- Valašské Klobouky
- Vizovice
- Zlín

Definice krizového řízení

Systém krizového řízení je specifická manažerská disciplína, která vychází z obecného manažerského základu, který je situačně aplikován pro potřeby řešení krizí.

Její specifika a odlišnost je, že v dané krizové situaci se veškeré činnosti provádějí v časovém, prostorovém a sociálním stresu.

Krizové řízení je definováno v zákoně č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení.

"Krizovým řízením se rozumí souhrn řídicích činností věcně příslušných orgánů zaměřených na analýzu a vyhodnocení bezpečnostních rizik, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s řešením krizové situace."

Zákonná definice nepostihuje všechny aspekty řízení a z tohoto pohledu pojem krizového řízení lépe vystihuje obecná definice.

„Krizové řízení je ucelený soubor názorů, zkušeností, doporučení, metod, opatření a vazeb uplatňovaných v hierarchizovaném a funkčně propojeném systému věcně příslušných orgánů veřejné správy, právnických a fyzických osob, jehož cílem je minimalizovat (zamezit) možnosti vzniku krize (formou prevence a korekce krizových situací ve spojitosti s účinnou protikrizovou intervencí) nebo (v případě, že krize již nastala) redukovat rozsah škod a

minimalizovat dobu trvání krize. Důležitou součástí krizového řízení je i odstraňování následků krizových situací a obnova systému do nového, mnohdy vylepšeného stavu“.

Společnost nedokáže vždy zabránit vzniku a šíření mimořádných a krizových situací. Proto stát k zajištění své vlastní bezpečnosti a bezpečnosti svých občanů vytváří bezpečnostní systém, který svou činností zabezpečuje koordinovaný postup jeho složek umožňující naplnění definice bezpečnosti a bezpečnostních zájmů ČR.

V podmínkách České republiky jsou cíle krizového řízení státu zakotveny v ústavním zákoně č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, kde je v Čl. 1 – „Zajištění svrchovanosti a územní celistvosti České republiky, ochrana jejích demokratických základů a ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je základní povinností státu.“ Pro další subjekty krizového řízení jsou stanoveny povinnosti v Čl. 3 odst. 2 – „Státní orgány, orgány územních samosprávných celků a právnické a fyzické osoby jsou povinny podílet se na zajišťování bezpečnosti České republiky. Rozsah povinností a další podrobnosti stanoví zákon.“

Pro ministerstva a jiné ústřední správní úřady k zajištění připravenosti na řešení krizových situací v oboru své působnosti jsou stanoveny úkoly mimo jiné usnesením Bezpečnostní rady státu č. 295 ze 14. května 2002 k Harmonogramu přípravy a zpracování krizových plánů.